

Promotieonderzoek door medici: vanzelfsprekend!

Joost B.L. Hoekstra

+ GERELATEERD ARTIKEL Ned Tijdschr Geneesk. 2014;158:A7669

Het niveau van het onderwijs op de middelbare school was een halve eeuw geleden hoog, daarover bestaat bij niemand twijfel. Hoe kwam dat? Voor een belangrijk deel omdat de leraren van destijds veel ambitie hadden en voor een groot deel academisch waren opgeleid. Hielp hun wetenschappelijke interesse, hun inspiratie en hun ambitie bij het onderwijs aan ons, schoolkinderen? Natuurlijk. Want wie is een beter rolmodel dan de geïnspireerde docent?

Een medisch specialist anno 2014 lijkt op het eerste gezicht niet erg op een leraar. Hoewel, beschikken niet alle Nederlandse ziekenhuizen van een zekere omvang tegenwoordig over een aantal medisch-specialistische opleidingen, en leidt niet vrijwel ieder ziekenhuis co-assistenten op? Moet de opleider niet waken over de competenties onderwijs en wetenschap bij de aios, competenties die wij terecht als essentieel zien? En wie zou deze aios daarin het best kunnen stimuleren? Vanzelfsprekend de medicus die zelf ooit een paar jaar met wetenschap is bezig geweest en vervolgens gepromoveerd is. Natuurlijk valt het hem makkelijker om studenten te stimuleren tot kennismaking met wetenschap, tot het houden van referaten en bij het schrijven van artikelen. En dat is precies wat we anno 2014 nastreven: co-assistenten en aiossen die zich ontwikkelen tot kritische en veelzijdige medici.

VERRIJKING

De medisch specialisten of aiossen die overwegen promotieonderzoek te gaan doen, zijn na hun specialisatie nog een jaar of 35 actief in het vak. Is het geen verrijking om te kunnen terugkijken op een paar jaar wetenschap? Daarnaast is die researchperiode een prima testcase: de medicus kan bepalen om zich blijvend aan de wetenschap te verbinden of niet. En eenmaal medisch specialist en gepromoveerd, geldt die promotie dan als een handicap om aan de slag te komen? Integendeel. Het ziekenhuis met een vacature wil niets liever dan een breed opgeleid, en dus ook wetenschappelijk onderlegd medicus.

En als het wenselijk is dat medisch specialisten promotieonderzoek doen, in welke fase van hun carrière moet die researchepisode dan vallen? Dat is in wezen irrelevant. Sommigen promoveren al vóór hun co-assistentenschappen, velen doen dat na hun artsexamen en weer anderen promoveren na hun specialistenopleiding.

KANS VERGROTEN

Is het ongewenst dat net afgestudeerde artsen promotieonderzoek gaan doen om daarmee hun kansen om in opleiding te komen, te vergroten? Niet per se. Bij veel opleidingen is van alle artsen die worden aangenomen voor de opleiding een deel gepromoveerd en een deel niet, zo ook bij de opleiding tot internist in het AMC. Welk criterium wordt gehanteerd bij deze selectie? Heel simpel: gezocht wordt naar de meest gemotiveerde, meest capabele arts-assistenten. Vaak zijn dat arts-assistenten die bijna klaar zijn met hun promotieonderzoek. Maar bijna-gepromoveerden vallen af als zij niet de indruk maken geschikt te zijn voor het vak van internist.

Is promotieonderzoek door een relevant deel van de medisch specialisten in Nederland gewenst? Ja, vanzelfsprekend. Dat promotieonderzoek is een verrijking voor henzelf, voor de co-assistenten en aiossen die zij later gaan opleiden, voor de maatschap en het ziekenhuis waar zij in terechtkomen en natuurlijk ook voor de wetenschap zelf. Zij worden de geïnspireerde docent waar zo veel behoefte aan bestaat.

Belangenconflict en financiële ondersteuning: geen gemeld.

Aanvaard op 31 maart 2014

Citeer als: Ned Tijdschr Geneesk. 2014;158:A7633

> KIJK OOK OP WWW.NTVG.NL/OPINIE

Academisch Medisch Centrum, afd. Inwendige Geneeskunde,
Amsterdam.

Prof.dr. J.B.L. Hoekstra, internist (j.b.hoekstra@amc.uva.nl).